

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év március hó 19. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **az I. r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság 2008. év június hó 4. napján kihirdetett **B.306/2006/78.** számú ítéletét **megváltoztatja.**

Az I. r., a III. r. és a VI. r. vádlottak terjesztői típusú cselekményeit forgalmazással elkövetettnek (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés III. tétel) minősíti. Az I. r. vádlott az előbbi cselekményét tettesként követte el.

A II. r. és az V. r. vádlottak cselekményét egységesen a Btk. 282§ (1) bekezdés III. tételébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő a Btk. 20.§ (2) bekezdés szerint társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti. A II. r. vádlottnál a halmazatra utalást mellőzi.

A IV. r. vádlott a terjesztői típusú terhére megállapított cselekményét forgalomba hozatallal követte el (Btk. 282/C. § (2) bekezdés III. tétel). A fogyasztói típusú cselekményét 282/C.§ (1) bekezdés III. tételébe ütköző kábítószerrel visszaélés vétségének minősíti.

A VI. r. vádlottal szemben a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző és (5) bekezdés a./ pont szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt az eljárást megszünteti.

Az I. r. vádlott főbüntetését 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti, amelynek végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti. A közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

A kiszabott szabadságvesztésbe végrehajtás elrendelése esetén rendeli beszámítani az általa előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

A II. r. vádlott főbüntetését 2 (kettő) év 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre enyhíti.

A III. r. vádlott főbüntetését 3 (három) évi fegyházbüntetésre enyhíti.

A IV. r. vádlott főbüntetését 1 (egy) évi börtönbüntetésre enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi. A főbüntetés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén rendeli beszámítani az általa előzetes fogvatartásban és házi őrizetben eltöltött időt.

A VI. r. vádlott börtönbüntetésének végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi. A halmazati büntetésre utalást mellőzi. A szabadságvesztésbe végrehajtás elrendelése esetén rendeli beszámítani az általa előzetes fogva tartásban eltöltött időt.

A VII. r. vádlott főbüntetését 400 (négy száz) napi tétel 100,- (száz) forint napi összegű, összesen 40.000,- (negyvenezer) forint pénzbüntetésre enyhíti. A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 100,- (száz) forintként kell egy napi fogházbüntetésre átváltoztatni. A közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

Az elsőfokú bíróság ítéletének vagyonelkobzással kapcsolatos rendelkezését a következők szerint változtatja meg:

Az I. r. vádlottól lefoglalt 4.025.050,- forintból 4.000.000,- forintra, a III. r. vádlottól lefoglalt 227.000,- forintból 200.000,- forintra, a IV. r. vádlottól lefoglalt 344.500 forintból 320.000 forintra rendel el vagyonelkobzást. A bűnügyi költség fedezetére visszatartást elrendelő ítéleti rendelkezést mellőzi és a fennmaradó összegeket a vádlottak részére rendeli kiadni.

A III. r. vádlottól a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság által 12/2006 számon lefoglalt 100 euró lefoglalását megszünteti és azt a vádlott részére rendeli kiadni.

A szakvéleményben megjelölt műanyag tasakok, kapszulák és tabletták vádlottak részére történő kiadását mellőzi és valamennyi tárgy megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r. és a VII. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen a VI. r. vádlott esetében fellebbezésnek van helye.

INDOKOLÁS:

A Fejér Megyei Bíróság a 2008. év június hó 4. napján kelt B.306/2006/78. számú ítéletével a I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette miatt 3 évi fegyházbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra;
a II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette, és kábítószerrel visszaélés vétsége miatt 4 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra;

a III. r. vádlottat 2 rb. egy esetben társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 5 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra;
a IV. r. vádlottat 2 rb. egy esetben társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra,
az V. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette miatt 2 évi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra;
a VI. r. vádlottat kábítószerrel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és kábítószerrel visszaélés vétsége 1 évi börtönbüntetésre és 1 évi közügyektől eltiltásra, a VII. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés vétsége miatt 10 hónapi börtönbüntetésre és 1 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetése mellett kiadásukról és megsemmisítésükről. Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

_____ 0 _____

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a perorvoslati nyilatkozatának bejelentésére 3 napi gondolkodási időt kért. A törvényes határidőn belül valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2008. év szeptember hó 26. napján kelt átiratában a tényállás és indokolás pontosítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője enyhítésért a II. r. vádlott és védője téves minősítésért a tényállás 2. pontjában írtak alóli felmentésért, másodsorban enyhítésért a III. r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, a IV. r. vádlott és védője enyhítésért, az V. r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, a VI. r. vádlott és védője enyhítésért, a VII. r. vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

_____ 0 _____

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le az eljárást és eljárási szabályt nem sértett. Az ügyet kellően felderítette, a bizonyítékokat maradéktalanul összegyűjtötte, majd egyenként és összességében is értékelte és lényegében megalapozott tényállást állapított meg, a logika szabályainak kifogástalan alkalmazásával az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A II. r. védő részéről kifogás merült fel arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a titkos információgyűjtés eredményét felhasználta, mert a Be. 206/A. § (1) bekezdésének e./ pontjában írt törvényi feltételnek nem felelt meg a felhasználás, mert az engedélyben nem jelölték meg pontosan, hogy milyen kábítószeres bűncselekmény bizonyítására szolgálna az információgyűjtés (Be. 206. § (2), továbbá a bíróság (PKKB) az információgyűjtés eredményének felhasználását nem engedélyezte.

A másodfokú bíróság az eljárási kifogással nem értett egyet. Az információgyűjtés engedélyezésére a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2005. év november hó 9. napján a TÜK számú végzésével került sor, a Btk. 282/A. §-ának (1) bekezdése szerint kábítószerrel visszaélés büntette miatt a II. r. és a III. r. vádlottakkal szemben. Az ügyész a Be. 206/A. § (6) bekezdése szerint a vádiratában indítványozta az információgyűjtés eredményének felhasználását. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság megállapította, hogy az ügyészi vádiratban foglalt indítvány esetén közömbössé válik az előzetes nyomozási bírói határozat, mivel a nyomozás feletti felügyelet az ügyész hatáskörébe tartozik, és amennyiben az ügyész a vádiratában indítványozza a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékként történő felhasználását, ennek az indítványnak az érvényessége nem kérdőjelezhető meg. Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a titkos információgyűjtés törvényesen folyt és az eredményének felhasználása az elrendeléskor hatályban volt törvényes rendelkezéseknek megfelelt.

A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta, a tényállást nem támadta, csupán az enyhítő körülmények kiegészítését és a súlyuknak megfelelő értékelését kérte. Hivatkozott arra, hogy a cselekmény elkövetése óta 3 év eltelt, az I. r. vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövetését beismerte, büntetlen előéletű, az átadással a legenyhébb elkövetési magatartást valósította meg, a kábítószer tiszta hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határának csak másfélszerese, az I. r. vádlott csak egyetlen alkalommal, egy cselekményt követett el, és a cselekmény elkövetését megbánta.

Mindezekre figyelemmel a kiszabott fő-és mellékbüntetés jelentős enyhítését és egygel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását kérte.

A II. r. vádlott védője a cselekmények jogi minősítését támadta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor nem pszichiáter szakorvos véleményét fogadta el a II. r. vádlott drogfüggőségének kérdésében. A pszichiáter szakorvos a tanúvallomásának keretében is kifejtette, hogy a II. r. vádlott kábítószer függőségét objektív adatok, az ornyáلكահάρtya elváltozásai is megerősítették, és a II. r. vádlott vallomása is ezt támasztotta alá, így ezek alapján nem vonható kétségbe, hogy a cselekmény elkövetésének idején a II. r. vádlott drogfüggőségben szenvedett, s a cselekményei a Btk. 282/C. §. törvényi rendelkezései szerint minősülnek.

A másodfokú bíróság alaptalannak találta a II. r. védő fentiek szerinti kifogását. Az elsőfokú bíróság ugyanis a tényállást a felmerült bizonyítékok értékelése alapján

mérlegeléssel állapította meg, mely a fellebbezési eljárás keretében nem is volt támadható.

A másodfokú bíróság azonban utal arra, hogy a II. r. vádlott drogfüggőségének kérdését igen részletesen megvizsgálta, és személyesen is meghallgatta az ügyben igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményt adó elmeorvos-szakértőt, aki az igazságügyi orvosszakértővel közösen adott szakvéleményt, amelyben igen részletesen megindokolták, hogy a II. r. vádlott miért nem tekinthető kábítószerfüggő személynek.

Az elsőfokú bíróság pszichiáter szakorvost tanúként hallgatta meg az ügyben, s e tanúvallomással szemben az igazságügyi szakértők változatlanul fenntartották a szakértői véleményükben írtakat, és arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a drogfüggőség megállapítása olyan összetett kérdés, amihez nem elegendő az ornyáلكահάρtya sérülése. Az elsőfokú bíróság e körben figyelembe vette a kábítószer- függőség megállapíthatóságával összefüggésben kiadott Módszertani levelet is, mely szerint a kábítószer függőség tényét csakis igazságügyi orvosszakértői vélemény állapíthatja meg, addiktológus szakorvos csak az elvonás módszereinek meghatározásáról nyilatkozhat.

Minthogy az igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény az elmeorvos és az igazságügyi orvosszakértő határozott és következetes véleményt adott, abban, hogy a II. r. vádlott nem kábítószerfüggő, ezért a cselekmények jogi minősítése nem volt támadható.

A III. r. vádlott védője az írásban benyújtott és a szóban megismételt fellebbezésében előadta, hogy a tényállás a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ és b./ pontjai alapján megalapozatlan, mert nincs kellően felderítve, iratellenes, és nem felel meg a logika szabályainak, továbbá nem tett eleget az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének sem.

A védő jogi álláspontja a III. r. vádlott által előadott védekezéshez kapcsolódott, mely szerint jelen volt ugyan a vádbeli eseményeknél, de az ő közvetítése nélkül került sor az 1-es városi találkozóra, és a III. r. vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy a dobozban kábítószer, a szatyorban pedig a pénz volt. A III. r. vádlott kábítószerrel nem kereskedett, s az autójában talált kábítószer a saját fogyasztásának a biztosítására szolgált. Mindezek alapján a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól a III. r. védő a III. r. vádlott felmentését kérte.

Az elsőfokú bíróság a III. r. vádlott tekintetében a tényállást elsősorban a IV. r. vádlott beismerő vallomása és az egyéb bizonyítékok alapján állapította meg. A bizonyítékok egyenkénti mérlegelésével megalapozott tényállást rögzített és az nem volt ellentétes a logika szabályaival sem.

Az elsőfokú bíróság eleget tett III. r. vádlott esetében a Be. 4. § (2) bekezdésének is, mert a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem is értékelte a III. r. terhelt terhére. (ítélet 23. oldal utolsó 24. oldal felső bekezdése).

A másodfokú bíróság egyetértett azonban a védő azok kifogásával, hogy a nyomozati iratok II. kötetének 298. oldalán található lefoglalásról készült jegyzőkönyv adatai szerint a III. r. vádlottól a nyomozóhatóság lefoglalt 100 Eurót, amelynek a védő a III. r. vádlott részére történő kiadását kérte.

Összességében a III. r. védő az elsőfokú bíróság ítéletének a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a megváltoztatását, a III. r. vádlott ellen a Btk. 282/A. § 3./ bekezdése miatt emelt vád alóli felmentését kérte bizonyítottság hiánya okából a tényállás 1./ és 4./ pontokban megállapított cselekmény alól, és a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntette miatt a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A IV. r. vádlott és védője a tényállás megállapítását nem támadta.

A IV. r. vádlott előadta, hogy időközben valamennyi gépjármű kategóriára megszerezte az „E” típusú vezetői engedélyt, építő gépkezelő jogosítványt is szerzett, drogelvonó kezelésben részesült, állandó munkaviszonya van az 1-es cégnél. Szeretné a munkaviszonyát megtartani, ezért a büntetés enyhítését és felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

Az V. r. vádlott és védője az eljárás során előadott védekezést fenntartva hivatkoztak arra, hogy az V. r. vádlott kölcsönt adott a IV. r. vádlottnak és ő csak a pénze után ment, nem volt tudomása arról, hogy a társai kábítószerrel akarnak értékesíteni.

Az V. r. vádlott tagadó vallomásával szemben a IV. r. vádlott következetesen állította, hogy az V. r. vádlott akarta megvásárolni a 2,5 kg marihuanát, és ő adta a teljes 2,5 millió forintot a társainak. A tényállás 1. pontját a bíróság a bizonyítékok értékelése alapján megalapozottan állapította meg, így az V. r. vádlott és védőjének fellebbezése a felmentésre vonatkozóan alaptalannak bizonyult.

A VI. r. vádlott és védője szintén a tényállás megalapozottságát támadta. Védekezése szerint ő csak szívésségből vezette az autóját és vitte le az I. r. vádlottat az 1-es városba. A kábítószerrel és annak értékesítéséről nem volt tudomása, ezért a felmentését kérte.

A VII. r. vádlott és védője az enyhítés iránti fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint a kiszabott büntetés a cselekmény tárgyi súlyához és az ítélet belső arányosságához viszonyítva is eltúlzottan súlyos. A VII. r. vádlott az, aki nem vett részt a jelentős mennyiségű kábítószernek sem a megszerzésében, sem a forgalmazásában, a cselekménye a 7. tényállási pont szerint kizárólagosan az, hogy a saját fogyasztása céljából megszerzett 0,18 gr marihuanát melyet nála megtaláltak és tőle lefoglalták. Ez a csekély mennyiség semmiképpen sem indokolja, hogy a bíróság vele szemben végrehajtandó szabadságvesztést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki.

A VII. r. vádlott és védője közérdekű munka vagy felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2008. szeptember 26. napján kelt átiratában és képviselője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletét mind a hét vádlott tekintetében megalapozottnak találta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, a titkos információgyűjtés eredményét törvényesen használta fel bizonyítékként. Az elsőfokú bíróság a vádlottak tettenérése alapján helyesen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére, amelyet megerősített az I. r. és a IV. r. vádlott is. A felmerült bizonyítékok alapján nem tévedett, amikor megállapította a III. r. vádlott bűnösségét és e körben is az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

Egyedül a VI. r. vádlott magatartásának kereskedésként történt értékelését vitatta, mivel a vádlott cselekménye szorosan az I. r. vádlott magatartásához kapcsolódott, ezért úgy látta, hogy az ítélet 26. oldal (2) bekezdésében írt indokolás helyett indokolt lenne a VI. r. vádlott tényállásában írt cselekményének átadásként értékelése.

Összességében azonban az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

_____ 0 _____

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság megvizsgálta az ítéleti tényállást és megállapította, hogy a Be. 351. § (2) bekezdésének b./ pontja alapján hiányos, ezáltal megalapozatlan. Ez a kisebb fokú megalapozatlanság azonban nem hatott ki az ügy lényegére, ezért az iratok tartalma alapján a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ pontja értelmében kiküszöbölhető volt.

A másodfokú bíróság a fentiek alapján ezért a tényállást az alábbiakkal egészítette ki:

1./ A II. r., a III. r., a VI. r. és a VII. r. vádlottak által fogyasztási céllal megszerzett kábítószeres mennyisége, hatóanyagtartalma pontosan nem állapítható meg, csupán becsülhető akként, hogy a hatóanyag tartalom a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg.

2./ A VI. r. vádlott által a vád tárgyává tett időszakban fogyasztási céllal megszerzett kábítószer együttes hatóanyagtartalma csak becsléssel állapítható meg akként, hogy ez a mennyiség a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el.

3./ Az I. r. vádlottól lefoglalt 4.025.050,- forintból legalább 4.000.000,- forintot kábítószer értékesítéséből szerzett, illetőleg arra szánt;

A III. r. vádlott a tőle lefoglalt 227.000,- forintból legalább 200.000,- forintot kábítószer értékesítéséből szerzett, illetve arra szánt;

A IV. r. vádlott a tőle lefoglalt 344.500,- forintból legalább 320.000,- forintot kábítószer értékesítéséből szerzett, illetve arra szánt.

4./ 2006. január 31-én a délutáni órákban az I. r. vádlott és a VI. r. vádlott a tulajdonában lévő 1-es forgalmi rendszámú Volkswagen Passat típusú gépkocsijával 3-as városból utaztak az 1-es városba. Az autót a VI. r. vádlott vezette.

Ugyanebben az időben a III. r. vádlott a tulajdonában lévő 2-es forgalmi rendszámú Citroen Berlingo típusú gépkocsijával indult a találkozóra.

A II. r. vádlott a 3-as forgalmi rendszámú Volkswagen Passat Variant típusú gépkocsijával amelyben az V. r. valamint a IV. r. vádlott utazott, szintén az 1-es városba találkozóra mentek, a gépkocsit a II. r. vádlott vezette.

Először egy parkolóban találkozott a III. r. vádlott a Citroen Berlingo gépkocsijával az I. r. vádlott által vezetett Volkswagen Passat gépkocsival. Rövid időre mindkét gépkocsi megállt, az I. r. vádlott átült a III. r. vádlott gépkocsijába, majd az eredeti utazás szerint visszaült a VI. r. vádlott kocsjába, és mindkét gépkocsi az 1-es városba indult.

Az 1-es városban a Bevásárlóközpont parkolójában találkoztak. A Volkswagen Passat Variant gépkocsiban utazó a II. r. az V. r. és a IV. r. vádlottak a Volkswagen Passat gépkocsival közlekedő az I. r. és a VI. r. vádlottakkal. Valamennyien kiszálltak a gépkocsikból, a IV. r. vádlott átadta a kábítószer ellenértékét a pénzt tartalmazó reklámszatyrot, az I. r. vádlottnak, ő pedig a 2502,48 gr. marihuanát tartalmazó papírdobozt a IV. r. vádlottnak. Ezt követően az I. r. és a VI. r. vádlottak a pénzzel a 2-es városba utaztak, a II. r. és az V. r. vádlottak pedig a 100-as út 1-es városból kivezető útszakaszán az egyik üzemi bejáratnál találkoztak a III. r. vádlottal, aki a IV. r. vádlottal utazott, ekkor kiszállt a IV. r. vádlott a III. r. vádlott gépkocsijából és a marihuanát tartalmazó papírdobozt átrakta a II. r. vádlott Volkswagen Passat Variant gépkocsijába. Ezután történt a rendőri intézkedés.

A marihuanát tartalmazó papírdobozt a II. r. vádlott gépkocsijában a 4.025.050 forintot a VI. r. gépkocsijában lévő sporttáskában megtalálták és a nyomozóhatóság azokat lefoglalta. (a IV. r. vallomása nyomozati irat III. kötet 511. oldal).

5./ A II. r. vádlott a 2-es Kft-nél gépkocsivezetőként dolgozik, havi jövedelme 138.000,- forint, amiből 50-60.000,- forint gyermektartásdíjat fizet ;

A Fővárosi Ítéltábla a 3.Bkf.10.848/2008. számú végzésével a II. r. vádlott előzetes letartóztatását megszüntette. A II. r. vádlott szabadlábra helyezésére 2008. október 22. napján került sor.

A II. r. vádlottal szemben jelenleg a Budaörsi Városi Bíróságon kábítószerrel visszaélés vétsége miatt büntetőeljárás van folyamatban.

6./ A IV. r. vádlott 2007. március 13-tól az 1-es cég alkalmazottja, 2007. április 18-án „C” kategóriás hivatásos tehergépjármű vezetői jogosítványt szerzett, melyet 2008. február 13-án „E” kategóriás nehéz pótkocsival közlekedő jogosítvány megszerzésével egészítette ki. 2007. május 27-én sikeres vizsgát tett az építő gépkezelői jogosítványra, mely lánctalpas csőfektető berendezésre érvényes.

Drogelvonó kezelésen vett részt, a munkájával maradéktalanul elégedettek, munkájára a jövőben is számítanak.

A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljes egészében megalapozottá és a másodfokú felülbírálat során irányadóvá vált. (Be. 351. § (1) bekezdés).

Az irányadó tényállás alapján helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság mind a hét vádlott bűnösségére.

A III. r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezését a másodfokú bíróság alaptalannak találta, mivel a tényállást a IV. r. és az I. r. vádlottak beismerő vallomásai alapján állapította meg. A bíróság a bizonyítékok értékelése alapján helyesen vetette el a III. r. vádlott azon vallomását, hogy ő a kábítószer és a pénz cseréjét csak távolról látta, de semmi ígéretet nem tett a II. r. vádlottnak a kábítószer megszerzésével kapcsolatban. Ezzel szemben a IV. r. vádlott határozottan állította, hogy a II. r. vádlott vetette fel, hogy tud füvet szerezni, mire az V. r. vádlott közölte, hogy ő vásárolna. Így került sor arra, hogy a III. r. vádlott vitte le a gépkocsijával a IV. r. vádlottat is, aki tudta a II. r. vádlottól a kábítószer árát is, mivel ők voltak azok, akik már előzőleg ismerték egymást.

A bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a kábítószer adás-vételéről az abban részt vevő vádlottak a VII. r. vádlottat kivéve valamennyien mindent pontosan tudtak, és a részletekkel is tisztában voltak. A kábítószeren kívül Bicskén semmilyen intézni való más dolguk nem volt.

A III. r. vádlott felmentésére így az irányadó tényállás alapján sor nem kerülhetett.

Az V. r. vádlott azon védekezése az előbbieken kifejtettek alapján szintén elfogadhatatlan volt, mely szerint nem volt tudomása arról, hogy a IV. r. vádlottal miért utazott, ő csupán a kölcsön adott összeget a 340.000 forintot akarta visszakapni tőle. Arról nem volt tudomása, hogy mi volt a papírdobozban. E tagadással szemben a bizonyítékok mérlegelése alapján szintén a IV. r. vádlott vallomását fogadta el a bíróság, ami a fellebbezési eljárás során már nem volt támadható.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményének jogi minősítését tévesen állapította meg, amikor az I. r. a II. r. és a III. r. vádlottak az 1. pontban írt cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő a Btk. 20. § (2) bekezdése szerint társtettesként jelentős mennyiségű kábítószerre az I. r. vádlott esetében átadással II-III. r. vádlottak esetében kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének, a IV. r. vádlott cselekményét a Btk. 20. § (2) bekezdése szerinti társtettesként a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés második fordulata szerinti kábítószerfüggő személy által jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének, az V. r. vádlott cselekményét a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntettében, a VI. r. vádlott cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő a Btk. 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

Az irányadó tényállások alapján a másodfokú bíróságnak a minősítések kérdésében mindenképp először arról kellett határoznia, hogy a vádlottak cselekményei a fogyasztó típusú elkövetői magatartást, vagy forgalmazói típusú cselekményt valósították-e meg, illetve a fogyasztói típusú magatartások megállapítása esetén azok feltétlenül és szükségszerűen valóságos anyagi halmazatot képeznek-e, vagy beleolvadnak a jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés elkövetési magatartásába.

A kábítószerrel visszaélés büntettének megállapítása körében az átadás- mint elkövetési magatartás - akkor valósul meg, ha az kizárólag azért történik, hogy a kábítószer az átvevő maga fogyassza el.

Ezzel szemben a fogalomba hozatal - miként a kereskedelem is - az átadáson túlmenően több résztvevőből tevődik össze: magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását, minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer - akár további közbeékelődő személyek révén is - bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőség biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik (BH. 2002. 299.)

A kereskedelem azonban a kábítószernek közvetlenül a fogyasztóknak történő visszatérő átadása, és az akkor válik befejezetté, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás több személynek történő továbbadása haszonszerzés érdekében (1/2007. BJE.).

Az adott ügyben az irányadó tényállás szerint az I. r. vádlott a III. r. vádlotton keresztül eladásra kínálta a birtokában lévő jelentős mennyiségű kábítószerrel melyről tudomást szerzett a II. r., a IV. r. és az V. r. vádlott is.

A kábítószer a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottak is továbbadásra szánták és ezzel valamennyi vádlott - VII. r. vádlott kivételével - tisztában volt.

Az I. r., a VI. r. vádlott gépkocsijával vitték a papírdobozban a 2502,48 gramm marihuanát, majd az I. r. vádlott kiszállt a kocsijából, a III. r. vádlott Citroen Berlingójából a IV. r. vádlott átadta a pénzt tartalmazó reklámszatyrot, az I. r. vádlottnak, ő pedig átadta a papírdobozban lévő marihuanát a IV. r. vádlottnak.

Ez a magatartás az I. r., a III. r. a IV. r. és az V. r. vádlottak részéről a Btk. 20. § (2) bekezdése szerint társtettesként a Btk. 282/A. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatalával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősül, mivel a kábítószer átadása a kereskedelmi forgalomba történő bekerülés céljából történt.

A tényállások alapján a vádlottak cselekményeit a másodfokú bíróság egyenként a következők szerint változtatta meg:

Az I. r. vádlottnak a tényállás 1. pontjában írt cselekményét **átadás helyett** a Btk. 282/A. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre forgalmazással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

A II. r. vádlottnak a tényállás 1. pontja szerinti cselekményét a **kereskedéssel történt megvalósítás helyett** a Btk. 282. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre **megszerzéssel** elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének értékelte, melyet a Btk. 20. § (2) bekezdése szerint társtettesként követett el, mert a kábítószer forgalomba hozatal végett szerezte meg, de továbbadni már nem tudta. A forgalomba hozatal előkészülete a befejezett megszerzésbe beleolvad.

A II. r. vádlott a tényállás 3. pontjában írtak szerint 2006. év január hó 31. napját megelőzően 2 gramm amfetamint vásárolt a saját fogyasztása érdekében, megtaláltak nála 1,11 gramm speedet.

A kokain és amfetamin fogyasztásával összesen a csekély mennyiség felső határát el nem érő mennyiségű kábítószerrel szerzett meg.

Minthogy az 1/2007. BJE jogegységi határozat értelmében mind az 1. mind a 3. alatti tényállás azonos törvényi tényállás keretébe tartozó elkövetési magatartások ezért a részmennyiségeket összegezni kell, így a jelentős mennyiségbe a csekély mennyiségű kábítószer megszerzése beleolvad. Ezért a másodfokú bíróság a halmazat megállapítását mellőzte.

A III. r. vádlott a tényállás 1. pontjában írt cselekményét a IV. r. vádlottal közösen a Btk. 20. § (2) bekezdése szerint társtettesként valósította meg, és a már előzőekben kifejtettek szerint **nem kereskedéssel**, hanem a Btk. 282/A. § (1) bekezdésének III.

tételébe ütköző forgalmazással követte el a jelentős mennyiségű kábítószerre a bűncselekményt.

A III. r. vádlottól a tényállás 4. pontjában írtak szerint lefoglaltak a gépkocsiból 110,55 gramm amfetamin port tartalmazó tasakot, és 16,95 gramm marihuanát, és egy fél extasy tablettát, melyeknek tiszta hatóanyag tartalma összesen meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát. A megszerzett mennyiség a saját fogyasztását szolgálta.

A cselekményét ezért helyesen az elsőfokú bíróság további 1 rb. a Btk. 282. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (2) bekezdésének b./ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

A IV. r. vádlott terjesztői magatartását az elsőfokú bíróság szintén **tévesen minősítette kereskedői magatartásként.**

A másodfokú bíróság ezért a cselekményét a Btk. 20. § (2) bekezdése szerint társtettesként, a Btk. 282/C. §. (2) bekezdésének III. tétele szerint a (4) bekezdés II. fordulatába ütköző kábítószerfüggő személy által forgalomba hozatallal jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

A IV. r. vádlottnak a tényállás 5. pontjában írt magatartását az elsőfokú bíróság további 1 rb. a Btk. 282/C. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés I. fordulata szerinti kábítószerfüggő személy által, jelentős mennyiségű kábítószerre megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette egyéb bizonyítékok híján pontosan megállapítva a le nem foglalt kábítószerek hatóanyag tartalmát.

A másodfokú bíróság - az általánosan követett ítélkezési gyakorlat szerint - a saját fogyasztása érdekében megszerzett kábítószer tiszta hatóanyag tartalmát csak becslés útján állapíthatta meg, mivel arra nézve konkrét, kétséget kizáró bizonyíték nem merült fel, hogy a IV. r. vádlott 2005. év áprilisától 2006. év január hó 31. napjáig mennyi marihuanát és kokaint fogyasztott el.

A lefoglalt mennyiséggel együtt azonban csak azt látta megállapíthatónak a másodfokú bíróság, hogy a IV. r. vádlott a vádbeli időszakban csekély mennyiség felső határát meghaladó, de a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő kábítószert szerzett meg. A cselekményét ezért a Btk. 282/C. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző kábítószerfüggő személy által megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének minősítette.

Az V. r. vádlottnak a tényállás 1. pontja szerinti magatartását az elsőfokú bíróság aszerint minősítette, hogy ő csak 300 gramm 340.000,- forint értékű kábítószert akart vásárolni azért ment a társaival. A másodfokú bíróság az irányadó tényállás alapján tényként állapította meg, hogy az V. r. vádlott is szándékegységben, részese volt a II. r. vádlott társával együtt a 2502,48 gramm marihuána megszerzésének.

A másodfokú bíróság ezért a cselekményét a Btk. 20. § (2) bekezdése szerint a Btk. 282. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerinti minősülő társtettesként jelentős mennyiségű kábítószerre, **megszerzéssel elkövetett** kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette. A megszerzés keretében a törvény nem a tulajdont, hanem a birtokot emeli a tényállásba, így irreleváns, hogy az elkövetők a kábítószeren milyen arányban osztoznak.

A VI. r. vádlottnak a tényállás 1. pontjában írt cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre **kereskedéssel**, bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette az elsőfokú bíróság.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával abban, hogy a VI. r. vádlott bűnsegédként vett részt az I. r. vádlottal együtt a kábítószer szállításában, de nem a kereskedés, hanem a forgalomba helyezés érdekében.

A másodfokú bíróság ezért a VI. r. vádlott cselekményét az I. r. vádlottal azonos elkövetési magatartásként a Btk. 282/A. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba helyezéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

A VI. r. vádlottnak a tényállás 6. pontjában írt azon magatartását, hogy a 2006. év január hó 31. napját megelőző időszakban a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó mennyiségű kábítószerrel fogyasztott az elsőfokú bíróság a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés vétségének minősítette. E cselekmény tekintetében azonban a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vád tárgyává tett jelentősebb súlyú bűncselekmény mellett a felelősségre vonás szempontjából e cselekménynek nincs jelentősége, ezért a VI. r. vádlottal szemben a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt a Be. 332. § (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette.

_____ 0 _____

A büntetés kiszabása körében az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság általában helyesen sorolta fel.

További enyhítő körülményként értékelte az I. r. vádlott büntetlen előéletét, és a beismerő vallomását, a II. r. vádlott esetében mellőzte a halmazatnak súlyosítókénti értékelését. Enyhítőként értékelte, hogy állandó munkaviszonya van, gépkocsivezetőként dolgozik és 3 kiskorú gyermekének eltartásáról gondoskodik.

A III. r. vádlott javára a több mint 2 éves időmúlást.

A IV. r. vádlott esetében nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a bíróság, hogy drogelvonó kezelésen vett részt, időközben kétféle tehergépjármű vezetői jogosítványt is szerzett, és átlagon felüli munkavégzését.

I-VI. r. vádlottak javára a másodfokú bíróság nyomatékos enyhítő körülményként értékelte, hogy **a jelentős mennyiséget alig 1,5-szeresen meghaladó mennyiségre**

követtek el, így a büntetések kiszabásánál az öt évtől tizenöt évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés törvényi büntetési tételeinél a legkisebb mérték az 5 év is túl szigorú lenne. Ezért a Btk. 87. § (1) és (2) bekezdés b./ pontjának alkalmazásával. Az I. r. vádlott főbüntetését 2 évi börtönbüntetésre, a II. r. vádlott főbüntetését 2 év 6 hónapi börtönbüntetésre, a III. r. vádlott főbüntetését 3 évi fegyházbüntetésre enyhítette.

Az I. r. vádlott, a IV. r. vádlott és a VI. r. vádlottak esetében a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a Btk. 37. §-ában megfogalmazott cél a vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető, és a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményektől annak fogyasztásától nagyobb a visszatartó hatása a büntetések próbaidőre történő felfüggesztésének. Ezért a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 89. § (2) és (3) bekezdése alapján az I. r. vádlott tekintetében 5 évre, a IV. r. vádlott esetében 3 évi, a VI. r. vádlott vonatkozásában 4 évi próbaidőre felfüggesztette, és egyben a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzte, mivel a mellékbüntetés törvényi előfeltétele a változtatás folytán már nem áll fenn.

A VII. r. vádlottnak és védőjének a büntetés enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezésével a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

A VII. r. vádlott volt az egyetlen, aki a jelentős mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalában nem vett részt, a terhére rótt elkövetési magatartás szerint a saját fogyasztásának biztosítására megszerzett 0,18 gramm marihuanát, és megrendelt 30 darab extasy tablettát, ami a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg. Ez a magatartás nem áll arányban az elsőfokú bíróság által kiszabott 10 hónapi végrehajtandó szabadságvesztéssel és az 1 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásával még akkor sem, ha a vádlottat a bíróság kábítószerrel visszaélés vétsége miatt már jogerősen elítélte, s az említett bűncselekmény miatt már vádlott vád halasztásban is részesült. A másodfokú bíróság úgy látta, hogy az általa elkövetett cselekmény tárgyi súlyával arányban álló pénzbüntetés kiszabása is elegendő büntetés. Ezért a szabadságvesztés helyett a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdése alapján 400 napi tétel pénzbüntetését szabott ki. A napi tétel összegét 100,- forintban határozta meg.

A 40.000,- forint pénzbüntetését meg nem fizetés esetén 100,- forintonként 1 napi fogházbüntetésre kell átváltoztatni.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetését a törvényi előfeltételek hiányában mellőzte.

A másodfokú bíróság a vagyonelkobzás elrendelésével egyetértett, de az 1/2008. BJE jogegységi határozat alapján nem hagyhatta figyelmen kívül, hogy a Btk. 77/B. § (1) bekezdésének a./ és d./ pontjára figyelemmel a vagyonelkobzás alkalmazása az értékesítésre szánt kábítószer megszerzésre fordított, vagy erre szánt vagyonra is kiterjed.

Ezért az elsőfokú bíróság vagyonelkobzás összegére vonatkozó rendelkezést megváltoztatta, az I. r. vádlott esetében 4.000.000,- forintra, a III. r. vádlott tekintetében 200.000,- forintra, a IV. r. vádlottra nézve 320.000,- forintra nézve rendelte el. A vádlottak nem rendelkeztek olyan jövedelemmel, amelyből

következhethetne, hogy milyen nagy összegű készpénzzel rendelkezhetnének, ezért bizonyítottanak látta, hogy ezen összegek a kábítószerhez kapcsolódnak.

A bűnügyi költség fedezetére visszatartó rendelkezést emiatt mint sürgős szükségletet mellőzte, a fennmaradó összegeket a vádlottaknak adta ki.

A III. r. vádlottnál lefoglalásra került 100 euró, melynek a lefoglalását megszüntette a Be. 155. § (2) bekezdése alapján és a III. r. vádlottnak kiadni rendelte.

A vegyészszakértői véleményben megjelölt tárgyaknak a vádlottak részére történő kiadását mellőzte, és azoknak a Be. 155. § (8) bekezdése alapján a megsemmisítését rendelte el.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a Be. 372. § (1) bekezdése alapján került sor, az egyéb törvényes rendelkezéseket a másodfokú bíróság a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben.

A VI. r. vádlott esetén a jogorvoslati jogosultság a Be. 386. § 1) bekezdésén alapult.

Budapest, 2009. év március 19. napján

. Nehrer Péter s.k.	Miszlayné Dr. Lányi Éva s.k.	Máziné Dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fejér Megyei Bíróság B.306/2006/78. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.272/2008/14. számú ítéletében írt változtatással az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r. és a VII. r. vádlottakkal szemben írt változtatásokkal a mai napon jogerős és végrehajtandó.

Budapest, 2009. év március hó 19. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő